K. 513/341.

Kedves barátom!

Szomorú dolgok hirtelen szólítottak engem vissza közületek e hét elején. Azok között legszomorítóbb rám nézve a Tompáné váratlan halála. Szegény, áldott jó lélek! mennyit küzdött, mennyit aggódott, azt is mondhatnám, mennyit nyomorgott, egy részben a maga szeszélyei miatt.

Tegnap előtt tartottuk temetési gyászünnepét a maga házánál. Csinos ércz koporsóban nyugodott, virágkoszorúk alatt. A putnoki ref. pap mondott felette rövid beszédet és imát. Azután elvittük

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Hanvára. Kisértük Putnokról: én, Irén – a megboldogultnak unokahúga s fogadott leánya, Losonczy Kálmán szintén unokaöcscse, és Tompának egy hajdani káplánja. Hanván a sír felett ismét ének és ima volt. Aztán elhelyeztük a koporsót a Mikáé mellé s most már egymás mellett alusszák az örök álmot kis fiok társaságában. Életök közös óhajtásából legalább ennyit teljesített a halál.

Tompáné – a mint Irén beszélte – már egy év óta szemlátomást hanyatlott, fogyott és gyengült. Mintegy hat héttel halála előtt erősen meghült s nagy katharust kapott. De nem gondolt vele, hanem mint az előtt mindig, folyvást a kimerülésig zaklatta magát a ház körül az ő rendkivül gyenge testéhez nem való munkákkal, a melyekről nekem a szomszédjai azt mond-

tták, hogy az egy erős parasztasszony-
nak is sok lett volna. Bizonyo-
san ujabb meghülésnek kellett közbe-
jönni. Vasárnap azaz Nov. 21.én már
nem birta ki, le kellett feküdnie, su-
lyos beteg lett. Orvost teljességgel
nem akart hivatni. Irén kedden jött
el Stanváról hozzá. Már akkor igen
oda volt. Orvost szerdán hivtak hoz-
zá: de a tüdőlobb már rendkivül
erőt vett a különben is árnyékszerü,
gyönge szervezeten. Nem volt többé
segitség s hétfőn (: Nov. 29.én :) reg-
geli 4 óra tájban, a mint Irén
mondja, minden küzdés nélkül, a nél-
kül hogy észre vették volna, elaludt
s többé fel sem ébredt.

A háznál, ugy hallom, egy krajczár
pénzt sem találtak. A temetésre köl-
csön kellett mindjárt venni néhány

száz forintot. Adóssága is maradt, mint mondják 7–800 frt. Ezen kívül fizetetlen a Miska utáni hagyaték :/ház és föld:/ százaléka; így aztán összesen azt hiszem, rámegy a teher 1500 frra..

Valami végrendeletfélét is hagyott az áldott lélek, én hozzám czímezve. De az inkább magán természetű írat mint végrendelet. Jogi ereje semmi. A purnodi ház és 27 hold föld a substratum. Azt Irénnek hagyja, de végt. a házból az Irén halála után az Akademia és az Írói segélyegylet is részesüljön. A rendelkezés többi pontja mondhatni tárgy nélküli. A Miska műveinek jövő kiadására s az abból nyerendő pénz elosztására vonatkozik leginkább. Az ingóságok is mind az Irén kezébe mennek, némely éra

M. T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

K 513/34/1

tokat azonban nekem rendelt átadat-
ni a megboldogult. A két szép lo-
vat és kocsit – a mi szegény barát-
néink ezen emésztő kedvtelését – a
fentebb említett unokaöcs Lossonczy
Kálmán vette át. Diviserunt vesti-
menta. „És nem ismerendi őt többé
az ő helye!"

Mindezt azért írtam le ily részle-
tesen, mert tudom, hogy ő alig ragasz-
kodott az életben valakihez úgy, mint
tihozzátok. s az ő sorsát ti is
mindig a legmelegebb baráti részvét-
tel és figyelemmel kisértétek. –

A „Pannoniába" küldött pró-
zai munkáikat igen-igen köszönöm.
Azonban sajnálom, hogy felhoztam

előtted, mert most vagy téged, vagy
Laczit fosztottam meg tőle. Majd
csak megkerestettem volna valahogy.

Az isten áldjon meg minden jó-
val. Kedves nődnek s a kis barna
Piroskának is jelentsd legszívesebb
tiszteletemet s kézcsókomat!

Miskolcz, 1880. dec. 3.

Szerető barátod

Lévay József

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA